

[Alfred Bøgh.]

økonomisk sammenbrud bliver følgen, hvis der skal ventes for længe på afgørelsen. Det er en kendsgerning, at adskillige tusind sager har ophobet sig i retten, og dette forhold må rettes. Selvom vi er meget betænkelige ved at udvide administrationsapparatet yderligere, må vi skyde disse betænkeligheder til side for at sikre skatteyderne, at sagerne afgøres indenfor en rimelig tid.

Kan dette mål så nås ved den foreslåede ændring? Det er mit absolutte indtryk, at rettens formand i høj grad trænger til at blive aflastet for en del af sit arbejde. Hvorvidt dette nås bedst ved at udvide retten med 2 viceformænd, eller man kan nøjes med at bemyndige kontorcheferne til at fungere i formandens sted i visse sager, må vi kunne drøfte i et udvalg.

Lovforslaget går ud på at udvide antallet af medlemmer til 22, hvoraf de 10 vælges af folketinget og 12 af finansministeren. Det foreslåede antal medlemmer skal jeg ikke sige noget til; hvis sagerne skal fremmes, må der flere medlemmer til at votere. Derimod vil jeg mene, at der må en grundig overvejelse til, inden man i loven fastsætter, hvordan disse medlemmer skal vælges; jeg føler mig aldeles ikke tryk ved den foreslåede ordning. Af de 12 medlemmer, finansministeren vælger, skal ifølge § 8, stk. 1, mindst 3 opfylde betingelserne for at kunne blive landsdommer, og derimod har jeg ingen indvendinger. Bestemmelsen om, at 4 medlemmer skal repræsentere landbruget, industrien eller håndværket, handelen og arbejderne, er optaget uændret fra den nugældende lov; her vil jeg gerne rejse det spørgsmål, om ikke det vil være rimeligt, at også andre interesser bliver repræsenteret. Det er muligt, at man bør adskille industri og håndværk, så de hver får en repræsentant, og det vil måske være rimeligt at give også funktionærerne en repræsentant. Jeg går ud fra, at de grupper, der skal repræsenteres, sædvanligvis indstiller til ministeren, hvem der skal vælges,

men indstillingsret giver loven jo ikke. Jeg vil være interesseret i at høre en udtalelse fra ministeren herom.

Hele spørgsmålet om, hvordan de 22 medlemmer skal vælges, må mit parti forbeholde sig at tage stilling til under udvalgsarbejdet; men jeg kan allerede nu sige, at vi finder en bemyndigelse for ministeren til at vælge 12 af de 22 medlemmer for vidtgående.

I § 8, stk. 2, foreslås det, at formanden plus 2 medlemmer kan afgøre en sag, imod tidligere formanden plus 4 medlemmer. Mit parti er noget betænkeligt ved at gå så langt ned med hensyn til det antal medlemmer, som kan træffe afgørelse i en sag, og ønsker også dette spørgsmål drøftet nøjere. Personlig er jeg ikke så betænkelig, da jeg fra mit arbejde i retten ved, at det kun vil blive rene rutinesager, der afgøres på den måde; jeg tror, det vil være nødvendigt at indføre denne regel for at fremme behandlingen af sagerne. Måske kunne der i forretningsordenen indføres en bestemmelse om, at det kun er rutinesager, der kan afgøres på denne måde. En sådan bestemmelse vil formentlig kunne tilfredsstille de betænkelige.

Jeg har ikke noget at sige til § 8, stk. 3, hvorefter en kontorchef kan indtræde i formandens sted, for når voteringen ikke er enstemmig, skal klagen overgå til almindelig behandling, og det må være sikkerhed nok.

Ændringen af § 14, som vedrører adgangen til at indhente oplysninger til brug for retten, har jeg ikke noget at sige til. Jeg forstår, det er meningen, at regler herom skal fastsættes i forretningsordenen. Jeg vil dog henstille til ministeren, at udvalget får lejlighed til at udtale sig om forretningsordenen under dennes udarbejdelse.

Efter disse bemærkninger vil jeg gerne slutte, som jeg begyndte, og sige: af hensyn til skatteyderne må vi medvirke til, at sagerne afsluttes hurtigst muligt. Den nuværende tilstand er urimelig både for retten og for skatteyderne, og jeg håber, man med dette lovforslag som grundlag må kunne nå et tilfredsstillende resultat.